

A Régiók Bizottsága véleménye – Többnyelvűség

(2008/C 257/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kiemeli, hogy az egész Európai Unióban a helyi és regionális szint a felelős a nyelvi sokféleség védelméért és előmozdításáért. A régiók és a helyi önkormányzatok kiemelt helyzetben vannak a nyelvi képzéssel foglalkozó intézményekkel kialakítandó konstruktív együttműködés létrehozása szempontjából, hiszen az oktatási és szakmai képzési kurzusok meghirdetésekor figyelembe tudják venni a sajátos helyi igényeket és elvárásokat,
- úgy véli, hogy az Európai Unió nyelvi sokféleségére való tekintettel a többnyelvű társadalom felépítésének célja a sokféleség pozitív hatásainak maximális kiaknázása és negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen,
- úgy véli, hogy minden uniós polgárnak – amellet, hogy saját anyanyelve(i) marad(nak) saját kultúrájának meghatározó eleme(i) – élete során aktív és passzív szinten el kellene sajátítania egy, az anyanyelvén kívüli közös második nyelvet, valamint kulturális hagyományainak, illetve az ország vagy régió társadalmi és gazdasági mobilitásra vonatkozó igényeinek függvényében egy harmadik nyelvet,
- a területi szintnek kell azonban a főszerepet játszania a tantervek végrehajtásában az 1+2 nyelv célkitűzésének elérése érdekében is;
- ezért azt javasolja, hogy ösztönözzék az összes régiót saját többnyelvűségi fórum létrehozására, amely kutatásokat végezne a helyi társadalmi, gazdasági és oktatási tendenciákról, valamint olyan kezdeményezéseket javasolna, amelyekkel fel lehet hívni a népesség figyelmét, illetve motiválni lehet az 1+2 nyelv egész életen át tartó tanulására.

Előadó: Roberto PELLA (IT/EPP), Biella önkormányzatának tagja, Valdengo alpolgármestere

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a 2007. január 1-jén létrehozott valódi, külön ennek a témának szentelt tárcával – melyet Leonard Orban kapott meg – erős ösztönzést adott a többnyelvűség kérdésének. Tekintettel jelentőségére és az általa támasztott kihívásra, a tárcát meg kellene erősíteni annak érdekében, hogy fejlődhessen, és eredményesen megvalósíthassa az elé kitűzött célokat;

2. emlékeztet a többnyelvűség kiemelt helyére az európai politikai napirendben, ami egyben az európai társadalmi, gazdasági és kulturális élet összes érintett szektorának transzverzális bevonását jelenti;

3. egyetért az Orban biztos által meghatározott tevékenységi iránnyal, amely szerint a többnyelvűség jelensége a magasabb fokú európai integráció és a kultúrák közötti magasabb szintű párbeszéd eszköze lehet;

4. az Európai Unió nyelvi sokféleségére való tekintettel a többnyelvű társadalom felépítésének célja a sokféleség pozitív hatásainak maximális kiaknázása és negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen, érvényre juttatva ily módon, hogy a sokszínűség nem csak eszköz a cél elérésére;

5. emlékeztet a többnyelvűséggel foglalkozó, 2005-ben felállított magas szintű csoport tanulmányára, és egyetért az alábbi módon összegezhető központi tevékenységi területekkel:

- fokozni kell a figyelemfelkeltő tevékenységet, mely elsősorban a szülőknél, a fiataloknak, valamint az oktatás és a kultúra területén tevékenykedő szervezeteknek szóló tájékoztatói kampányokban ölt formát,

- az új nyelvek tanulására irányuló motivációt növelő tevékenységekre van szükség, főként tanterven kívüli, játékos és informális módokon,

- több figyelmet kell fordítani a bevándorlók által kínált nyelvi és kulturális lehetőségekre, annak a célkitűzésnek a részeként, mely a befogadó társadalomba történő integrálásukra és többnyelvűségük révén a bennük rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásának lehetővé tételére irányul,

- a többnyelvűség terén hozott európai intézkedéseket az európai versenyképesség optimalizálása érdekében ki kell terjeszteni a harmadik országokra is;

6. emlékeztet a 2007 szeptemberétől zajló online konzultáció eredményére, amely a többnyelvűség terén a cselekvés következő kulcsfontosságú pontjait fogalmazza meg:

- a nyelvtanulás alapvető elem az egyéni munkalehetőségek fenntartása és javítása szempontjából,

- a többféle nyelv tanulására irányuló motiválás legjobb módja a korai oktatási folyamat, illetve az időszakos külföldön történő tanulás és munkavállalás ösztönzése,

- a tanítási módszerek hatékonyságának optimalizálásához hangsúlyozni kell a nyelvi kompetencia átadásának olyan nem szokványos módjait, amelyek figyelembe tudják venni az egyéni igényeket,

- a nyelvi sokféleség helyi, nemzeti és európai szintű figyelembevételének legjobb módja a tanulandó nyelv kultúrájának – amellyel a nyelvtanuló mindenképpen találkozni fog – nagyobb mértékű ismerete,

- a nyelv jelentős hatással van a gazdaság történéseire, hiszen könnyebben jön létre az üzlet egy külföldi vállalattal, ha ismerjük annak az országnak a nyelvét, ahol a vállalat található,

- a munkahelyi nyelvismeret javításának megfelelő módja a vállalati nyelvtanfolyamok támogatása és a vállalat pontos nyelvi stratégiájának meghatározása, feltéve, hogy az adott munkahelyen ez kivitelezhető,

- az Európai Unió tevékenységének során több hivatalos nyelv használatára, és az adminisztratív költségek ebből következő növekedésére van szükség az intézmények többnyelvűségre való fogékonyságának javítása érdekében;

7. felhívja a figyelmet az Európai Bizottság kezdeményezésére létrejött értelmiségi csoport (elnök: Amin Maalouf) interkulturális párbeszéddel kapcsolatban megfogalmazott javaslataira, amelyekkel egyet is ért, és különösen a következő megállapításokat emeli ki:

- az Európai Unió népei közötti kétoldalú kapcsolatokban előnyben kell részesíteni az adott két nép nyelvét,

- fontos, hogy az Európai Unió elősegítse a személyes nyelv-választás lehetőségét;

8. hangsúlyozza, hogy a kulturális és nyelvi sokféleség elősegítése és megőrzése központi prioritás. Az Európai Unión belül nyelvi sokféleségen az alábbi nyelvek ismerete és használata értendő:

- az EU hivatalos nyelvei,

- az EU-tagállamok hivatalos nyelvei,

- az EU-tagállamokban beszélt, de hivatalos státusszal nem rendelkező kisebbségi nyelvek.

Az Uniónak és tagállamainak saját illetékességi körükön belül elő kellene mozdítaniuk a nyelvi sokféleséget;

9. az egész Európai Unióban a helyi és regionális szint a felelős a nyelvi sokféleség védelméért és előmozdításáért. Az oktatásért, a szakmai képzésért és a felnőttképzésért felelős regionális és helyi szint a társadalmi partnerség egyik eleme, amely összehangolja a regionális és helyi növekedést és fejlődést;

10. egy, az egész életen át tartó tanulás módszerein alapuló szakmai képzésben a „tudás” és a „tanulás” fogalma jelentős konnotációkkal gyarapszik, azért is, mert a munka világa sokrétű lehetőségeivel már nagyobb nyelvi kompetenciákat igényel;

11. a régiók és a helyi önkormányzatok kiemelt helyzetben vannak a nyelvi képzéssel foglalkozó intézményekkel kialakítandó konstruktív együttműködés létrehozása szempontjából, hiszen az oktatási és szakmai képzési kurzusok meghirdetésekor figyelembe tudják venni a sajátos helyi igényeket és elvárásokat;

12. ezért úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok képesek a leginkább kielégíteni a nyelvtanulással kapcsolatos helyi igényeket, ami nem jelenti azt, hogy ne részesülhetnének ezért központi/állami támogatásban;

Általános megjegyzések

13. úgy gondolja, hogy Európának meg kell alapoznia saját társadalmi és gazdasági kohézióját oly módon, hogy javítja a mobilitáshoz, a globalizációhoz, az európai kultúrához és az európai polgársághoz kapcsolódó lehetőségeket;

14. ez a folyamat leginkább akkor valósulhat meg, ha megszűnnek az országok és az egyes polgárok előtt álló akadályok:

- a) az idegen nyelvek ismerete nagyban elősegíti a szakmai, képzési, kulturális és személyes mobilitást. Az Európai Unió mindaddig nem lehet valódi unió, amíg polgárainak belső mobilitása nem nő;
- b) a nyelvek ismerete egyértelműen javítja a versenyképességet, hiszen lehetővé teszi az új partnerek közötti kapcsolatfelvételt, a gyakorlatok cseréjét, a termékek értékesítését és a szolgáltatások nyújtását. A globalizáció lehetőséget nyújt a kereskedelmi és munkaerőpiacok nyitására. Az idegen nyelvek ismerete az egyik feltétele annak, hogy szorosabb partnerségi kapcsolatokat lehessen kialakítani és kiépíteni más tagállamokkal és vállalatokkal a globalizáció adta esélyek kihasználása érdekében;
- c) a nyelv a kultúra legközvetlenebb kifejeződési formája, és hozzájárul az európai polgárok közötti kommunikáció javításához. Az *európai kultúra* nem alapulhat a tagállamok kultúráinak passzív elfogadásán és kirakójátékszerű összerakásán (multikulturális társadalom), ellenkezőleg: a polgárok közötti átfogó kulturális konfrontálódásokkal, valamint a sokféleség és a kulturális identitás értékének hangsúlyozásával (interkulturális társadalom) szilárdul meg;

d) elő kell mozdítani az *aktív polgári szerepvállalást*, a területi intézmények bevonását, a polgárok közötti konzultációt és kontaktusokat, valamint a társadalmi részvételt az európai jogalkotás hatékonyságának javítása érdekében, hiszen utóbbinak a települések, a régiók és az egyes polgárok egyre nagyobb mértékű támogatásán és egyetértésén kell alapulnia. Az európai közösségnek tehát intézkedései és belső és külső intézményi kapcsolatai során beszélnie kell saját polgárainak nyelvét, hogy azok értő fülekre találjanak, hogy a területi intézmények (helyi és regionális önkormányzatok) is fellép-hessenek, hogy a polgárok is megérthessék az üzenetet és részt vehessenek az európai életben, és végső soron az elért stratégiai célok multiplikátoráivá váljanak;

15. úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak – a nyílt koordinációs módszer többnyelvűség terén történő alkalmazását illetően – nem csupán a tagállami közigazgatási szintre kell figyelmet fordítania, hanem a helyi és regionális szintre is, mivel gyakran ez utóbbiak felelősek elsősorban a különböző intézkedések helyi szintű végrehajtásáért;

16. ezzel összefüggésben úgy gondolja, hogy figyelmet kell fordítani az olyan kisebbségi csoportok által beszélt nem hivatalos nyelvek tiszteletben tartására és méltóságára, amelyek a hivatalos nyelv mellett egy adott kultúra sokszínűségének fontos elemeit képviselik, és helyet kell kapniuk az európai beilleszkedési programokban;

Kulcsfontosságú üzenetek és intézkedések

17. fontosnak tartja, hogy az *1+2 nyelv célkitűzésén* belül rögzítsék az európai többnyelvűségi politika főbb irányvonalait;

18. minden uniós polgárnak – amellet, hogy saját anyanyelve(i) marad(nak) saját kultúrájának meghatározó eleme(i) – élete során aktív és passzív szinten el kellene sajátítania egy, az anyanyelvén kívüli közös második nyelvet, valamint kulturális hagyományainak, illetve az ország vagy régió társadalmi és gazdasági mobilitásra vonatkozó igényeinek függvényében egy harmadik nyelvet;

19. úgy gondolja, hogy ez a választott nyelv nemcsak az EU hivatalos nyelveinek sorából kerülhet ki, hanem az európai kisebbségi nyelvek közül is, vagy akár az olyan nem európai nyelvek közül, amelyek Európa versenyképességének növelése szempontjából kulturális, gazdasági vagy társadalmi előnyt biztosítanak;

20. javasolja, hogy az alábbi kulcsfontosságú üzeneteket fogadja el az európai többnyelvűségi politika, és alakítsa át őket olyan operatív intézkedésekké, amelyekkel ösztönözni lehet a polgárokat, meg lehet őrizni a sokféleséget, és a helyi és regionális szervek a képzésekkel kapcsolatos döntések során közép-pontba állíthatók;

Területi partnerség

21. a területi önkormányzatok szerepe alapvető fontosságú, nem csupán azért, mert közülük több politikai és közigazgatási hatáskörökkel rendelkezik az oktatásügy terén, hanem azért is, mert a közösségi iránylevek és programok alkalmazásának keretében ők tudják a leginkább figyelemmel kísérni a polgárok többnyelvűségének helyzetét és fejlődését. Helyi és regionális szinten mérhetők a megszerzett ismeretek és az alkalmazott gyakorlatok, valamint – ezek vizsgálata alapján – erőteljesen ösztönözhető az európai politikai intézkedések;

22. a területi szintnek kell azonban a főszerepet játszania a tantervek végrehajtásában az 1+2 nyelv célkitűzésének elérése érdekében is;

23. egy tagállamon belül az egyes régióknak egymástól eltérő történelmi, kulturális, társadalmi, szociális és gazdasági jellemzői lehetnek;

24. a területi sokféleséget elő kellene segíteni azáltal, hogy a régiókat felkérjük, hogy kínáljanak nyelvi képzéseket vizsgálatok, kutatások, a települések és régiók körében a hagyományokról végzett felmérések, a polgárok elvárásai, valamint az adott terület társadalmi-gazdasági igényei és kilátásai alapján;

25. ezzel nyomon lehetne követni, mennyire felelnek meg egymásnak a területi igények és a bevezetett oktatási programok, és – felhasználva a helyi és regionális autonómia rugalmasságát – módosítani lehetne a nem a remélt eredményeket hozó képzési kezdeményezéseket;

26. a tanult idegen nyelv szabadon választható kell, hogy legyen. Abban az esetben, ha egy tagállamban több hivatalos uniós nyelvet is beszélnek, a másik nyelv(ek) tanulását is ösztönözni kell;

27. úgy véli, hogy a többnyelvűségi politikának jelentős külső elemmel is rendelkeznie kell. Az európai nyelvek előmozdítása az Európai Uniót kívül mind kulturális, mind gazdasági szempontból érdekünk. Hasonlóképpen: az EU-nak nyitottnak kell lennie az Uniót kívüli országok nyelveire is, például a kínaira, az arabra, az Indiában beszélt nyelvekre, az oroszra stb.;

28. ezért javasoljuk, hogy ösztönözzék az összes régiót saját *többnyelvűségi* fórum létrehozására, amely nyomon követhetné a helyi társadalmi, gazdasági és oktatási tendenciákat, valamint olyan szükséges kezdeményezéseket javasolna, amelyekkel fel lehet hívni a népesség figyelmét, illetve motiválni lehet az 1+2 nyelv egész életen át tartó tanulására;

29. erőteljesen támogatni kell továbbá a bevándorlók beilleszkedését célzó programokat. Ösztönözni kell és elő kell segíteni azoknak a nyelveknek az elsajátítását, amelyekre nekik és gyermekeiknek szükségük van ahhoz, hogy az európai társadalomban teljes mértékben ki tudják használni a bennük rejlő lehetőségeket, és egyúttal gondoskodni kell arról, hogy a saját

nyelvük megőrzéséhez való joguk ne sérüljön. A tanulandó és elsajátítandó nyelvek között kell, hogy legyen az a hivatalos uniós nyelv is, amelyet a lakóhelyül szolgáló területen beszélnek, illetve azok is, amelyek az adott alkotmányjogi szabályozásoknak megfelelően szintén hivatalos nyelveknek számítanak az adott régióban és területen;

30. összegezve: a helyi, regionális és tagállami intézményeknek arra kell buzdítaniuk az iskolákat, hogy a tanterven belül széles nyelvi választékot kínáljanak. Az oktatási rendszereknek nyelvek széles választékát kellene kínálniuk, melyeket a társadalmi, gazdasági és kulturális igények függvényében határoznak meg;

31. úgy véli, hogy a nyelvi készségek a versenyképesség alapvető tényezői. Tanulmányok bizonyították, hogy az európai vállalkozások a megfelelő nyelvi készségek hiánya miatt piacokat veszítenek;

32. ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen nagyobb erőfeszítéseket ezen a területen;

Jobb nyelvi beilleszkedés

33. a kis nyelvek és kisebbségi csoportok által beszélt nyelvek esetében figyelembe kell venni, hogy hozzájárulnak az európai kultúra alapértékének, vagyis a sokféleségnek az erősítéséhez, ezért nemcsak hogy nem szabad őket hátrányos helyzetbe hozni ebben a folyamatban, de kiemelt védelemben is részesülniük kell;

34. a „kisebbségi nyelv” vagy a „kis nyelv” megnevezés a nyelv értékét illetően nem adhat okot hátrányos megkülönböztetésre;

35. olyan viták kezdeményezését javasolja, melyek célja, hogy megfelelőbb, a valósághoz jobban igazodó szakkifejezéseket találjanak ki;

36. fontos tehát, hogy további lépések történjenek ezeknek a kisebbségi nyelveknek a hivatalossá tétele érdekében, hiszen mély európai gyökerekkel bíró hagyományok és kultúra fémjelzi őket;

37. mindez lehetővé tenné az európai intézményi elismerést, és ebből következően az EU-nak a mai 23-nál több nyelvre kellene fordítani szövegeit, hogy elősegítse az európai intézmények és a polgárok közvetlen kapcsolatát;

38. a kisebbségi nyelvek európai hivatalos nyelvvé válásának és a területi diverzifikálódásnak a folyamata nagyobb mértékű társadalmi befogadást tesz lehetővé;

39. üdvözli a 2005. június 13-i Európai Tanács következtetéseit, melyek értelmében az uniós szerveknél és intézményekben használni lehet az 1958. évi 1. rendelet által hivatalosnak elismert nyelvektől eltérő nyelveket is;

40. ugyanakkor a sem európai, sem helyi vagy regionális szinten nem hivatalos nyelveket továbbra is támogatási programokkal kell segíteni identitásuk megőrzése érdekében;

A generációk közötti szolidaritás

41. felmerül továbbá a kérdés, hogyan lehet támogatni a polgárokat az egész életen át tartó tanulás folyamatában;

42. az iskolai szakaszban könnyebb a nyelvi képzés irányítása, illetve a ma fiataljainak támogatása abban, hogy holnap se veszítsék majd el az iskolapadban megszerzett interkulturális, nyelvi érdeklődésüket. A probléma azoknak a nemzedékeknek a környezetében válik összetettebbé, amelyek hosszú ideje nem részesei semmilyen oktatási rendszernek, és soha nem vettek részt többnyelvű képzésben. Fontos továbbá biztosítani a nyelvoktatást az idősebb generáció számára, amelynek számos tagja sem a magánéletében, sem szakmai életútja során soha nem került kapcsolatba idegen nyelvekkel. Ez javítaná kommunikációs képességeiket idősebb korukban, és ezáltal európai polgári szerepvállalásuk jobban kiteljesedne;

43. ezért nem csupán a gazdaságilag elérhető (a nyelvtanfolyamok költségei gyakran olyan magasak, hogy nem férnek bele az idősktatás kereteibe) tanulási mechanizmusokat kell ösztönözni, hanem a nyelvtanulás passzív módjait is, melyekhez a mobilitási problémákkal küzdő személyek is hozzáférhetnek, és amelyek – a nyelvtanfolyamokkal ellentétben – nem igényelnek folyamatos aktív részvételt;

44. megjegyzi, hogy erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy az idegen nyelvet minél pontosabban elsajátítsuk, különös tekintettel az egyre növekvő bevándorlói közösségekre;

45. úgy véli tehát, hogy emlékeztetni kell arra, hogy létezik a tanulásnak egy olyan könnyebb formája is, amelynek keretében az egyén csupán olyan egyszerű nyelvi ismeretekre tesz szert, amelyekkel kifejezheti és megértetheti magát. Az állami, regionális és helyi oktatási intézményeknek ösztönözniük, az EU-nak pedig finanszíroznia kellene a tanulásnak ezeket a formáit a tanulási lehetőségek szélesítése, valamint a generációk között a nyelvi képzés terén meglévő szakadék áthidalása érdekében;

46. ösztönözni kellene továbbá a multimédiás rendszerek nagyfokú használatán keresztüli alternatív nyelvtanulási módszereket például eredeti nyelven sugárzott, feliratozott tévéműsorok (mozifilmek, filmek, híradók) támogatásával, valamint a számítógépes nyelvtanulás és az online fordítás szélesebb körű használatával. Ez is az „egész életen át tartó önképzés” egyik módja;

47. a fiatalok és a legfiatalabbak körében azonban a kezdetektől fogva motiválni kell a nyelvtanulást. Minél korábban kell elkezdeni a második nyelv tanulását azért, hogy a gyermekek megismerkedjenek az idegen nyelv hangjaival, mert így jobb feltetelek teremthetők a gyorsabb és sokoldalúbb nyelvtanulásra;

48. meg kell teremteni a fokozatos haladást az általános iskolai és a középiskolai nyelvtanulásban. Az általános iskolában a tanítási folyamatnak több lehetőséget kell adnia az idegen nyelven történő beszélgetésre, míg a középiskolában meg kell ismerkedni a harmadik nyelvel;

49. az egyetemi tanulmányok során meg kell adni a lehetőséget a nyelvtudás tökéletesítésére vagy szélesítésére, az Erasmus és a Socrates programon keresztül is;

50. az egyetemeknek azonban nem csupán a nyelvi hiányosságaik pótlására törekvő idősebbek előtt kell megnyitniuk kapukat, hanem a vállalatok előtt is, amelyeket támogatni és biztatni kell arra, hogy munkavállalóik és vezetőik új, „kereskedelmi” nyelveket tanulhassanak. Ennek során ösztönözni kell a vállalatok és egyetemek közötti partnerségeket;

51. ezenkívül fejleszteni kell a tolmács- és fordítóképzést, hogy ne csak az intézményeket lehessen ebbe bevonni (a településektől kezdve a régiókon át az Európai Parlamentig – támogatni és jutalmazni kell azokat a városokat, amelyek honlapja és kiadványai több nyelven is hozzáférhetőek, hiszen ez jó ösztönzése a helyi, intézményi többnyelvűségnek), hanem a nyilvánossággal kapcsolatot tartó helyszíneket is;

Interdiszciplinaritás

52. a többnyelvűség nem csupán az oktatás és a képzés támogatásával mozgatható elő, hanem a játékos-szabadidős tevékenységekkel is;

53. például több nyelvnek a kultúra vagy a sport révén történő elsajátításával a gyerekektől a felnőttekig terjedő változatos közönség figyelmét kelthetjük fel;

54. másik példa a dal, amely önmagában és globálisan többnyelvű jelenség: pozitív hatást válthatna ki például olyan rendezvények, mint egy – a dalszövegekre összpontosító – EuroMusic Open Day megszervezése;

55. elő kellene segíteni az irodalmi művek terjesztését egy műfordítási program segítségével (kétnyelvű kiadások – eredeti és fordítás), és nem csupán az egyes kiadók kezdeményezéseire kellene ezeket kapcsolni, hanem valamiféle állami partnerség megvalósításához, arra ösztönözve a helyi és regionális közigazgatást, hogy támogassa a többnyelvűsége irányuló magánkezdeményezéseket;

Az EU-intézmények

56. nem vonja kétségbe az EU-n belüli „intézményi” többnyelvűség szükségességét, ezért az EU intézményeiben sürgősen biztosítani kell legalább az Európai Unió hivatalos nyelveiből történő passzív tolmácsolást, annak érdekében, hogy a viták résztvevői anyanyelvükön ismertethessék gondolataikat;

57. meg van arról győződve, hogy a kulturális sokszínűség megőrzése a hivatalos vagy nem hivatalos dokumentumok összes európai hivatalos s nyelvre történő lefordításának biztosítását jelenti. Kétségtelen, hogy a többnyelvűség ösztönzéséhez abszolút szükséges, hogy minden informális találkozás alkalmával a kétoldalú kommunikáció a felek nyelvén folyjon;

58. a formális kapcsolatokban, valamint a munkadokumentumok és a hivatalos dokumentumok esetében szükség van a tagállamok összes hivatalos nyelvére történő fordításra. Minden egyes tagállamot az EU sarokkövéként tiszteletben tartva az EU-nak szolgáltatásokat kell nyújtania, és minden országnak – alkotmányjogi szabályozásaival összhangban – meg kell kapnia a szükséges dokumentumokat, hogy polgárai elősegíthessék az aktív európai polgári szerepvállalást;

Az EU külső határai

59. a többnyelvűség nem korlátozódhat arra, hogy az EU-n belül elősegíti a társadalmi és gazdasági mobilitást, hanem lehe-

tővé kell tennie az európai polgárok számára az EU-n kívüli országok piacai és kulturái felé történő nyitást;

60. ez a nyitás a jelenlegi tendenciák fényében is nagyon fontos, melyek azt mutatják, hogy az EU-nak egyre szorosabb gazdasági és kulturális kapcsolata lesz például a kínai, orosz és japán piaccal;

61. az EU külső versenyképességének növeléséhez tehát hozzájárul a nem uniós nyelvek tanításával foglalkozó tanfolyamok színvonalának növelése is;

62. a tanult idegen nyelvet az európai országok kapcsolat-tartó nyelvei közül kell kiválasztani, különös tekintettel az EU-n kívüli, feltörekvő országokban beszélt nyelvekre, valamint azoknak az országoknak a kulturális hagyományaira, amelyekkel erősödnek a kereskedelmi kapcsolatok.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE